

1) Første Behandling af:

Forflag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Eftergivelse af Fattigunderstøttelse.

2) Første Behandling af:

Forflag til Lov om Forandring i § 1 af Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn af 23de December 1865.

3) Første Behandling af:

Forflag til Lov om Understøttelse af Statskassen til Ribe Kommune.

Mødet hævet Kl. 2.

Treoghalvsjerdstindstyvende Møde.

Tirsdagen den 20de Februar 1872 Kl. 1½.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forflag til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser om Eftergivelse af Fattigunderstøttelse.“

Lovforflaget findes i Tillæg C Sp. 547—48; dets 3die Behandling i Folkethinget i detses Tidende Sp. 5412 ff.

Indenrigsministeren: Det vil neppe være undgaaet det ærede Things Dyrmærksomhed, at jeg paa Regjeringens Vegne har modsat mig dette Lovforflag i det andet Thing, og jeg skal sige, at den egentlige Grund, hvorfor jeg har modsat mig det, ikke har været den, at jeg ikke erkjendte, at der maatte kunne gøres Noget i Retning af en Forandring i Reglerne for Eftergivelse af ydet Fattigunderstøttelse; men dette Spørgsmaal fremkom som en ren Veilighedslov, hvis udtrykkelig angivne Hensigt kun var den at indvirke paa Valgene,

og jeg maatte for mit Vedkommende anse det for at være i alt Fald i høi Grad tvivlsomt, om denne Maade at eftergive Fattigunderstøttelse paa ved Lov, uden at tage det mindste Hensyn til selve Kommunerne, kunde siges at være i Overensstemmelse med den Tanke, som er nedlagt i Grundlovens Bestemmelse om de Betingelser, som skulle være tilstede for Udøvelsen af Valgret. Som det ærede Thing vil se, er den samme Veilighedstankende endnu vedligeholdt i Lovforlaget, og min Stilling er altsaa ligesoverfor dette forsaavidt den samme. Jeg erkjender imidlertid, at der vel kunde være Anledning til at tage Spørgsmaalet om at tilveiebringe nye og ensartede Regler for, hvorledes der fra Kommunerens Side bliver at forholde med Hensyn til saadanne ydede Understøttelser, under Overveelse; men jeg tror rigtignok ikke, at det paa nogen Maade gaar an rent at styde Kommunerne til Side og lade dem være uden al Indflydelse paa, om ydede Fattigunderstøttelser skulle eftergives eller ikke, ligesom jeg heller ikke tror, at man ganske kan overse den Indflydelse, som en saadan let Udgang til at faae ydede Fattigunderstøttelser eftergivne vil kunne have paa dem, som ere i det Tilfælde, at de kunde være tilbøielige til at søge det Slags Understøttelser. Men hvad man end mener herom, saa forekommer det mig dog aldeles indlysende, at Spørgsmaalet er et Fattigvæsens-Spørgsmaal, og at derfor nu hverken Tiden eller Veiligheden er passende til at behandle det, da vi, efter hvad jeg haaber, allerede til næste Aar ville faae Veilighed til at anstille en mere grundig Undersøgelse om Fattigvæsenets hele Bestyrelse. Det forekommer mig, at der da vil være Anledning til ogsaa at tage dette Spørgsmaal for og behandle det i Forbindelse med og under Hensyn til de andre Regler, som man maatte finde det nødvendigt og hensigtsmæssigt at give i Fattiglovgivningen. Som Lovforlaget foreligger, vil Regjeringen derfor ikke kunne modtage det, og jeg skal derfor kun henstille til det høie Thing, om det maatte finde Anledning til gennem en yderligere Forhandling at yde ogsaa sit Bidrag til Løsningen af dette Fattigvæsens-Spørgsmaal, som naturlig vil komme til at ligge for ved næste Rigsdag.